

Ο Οδυσσέας που γλίτωσε τα παιδιά του

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

Το 1974 ο Οδυσσέας ήταν πατέρας δύο παιδιών. Το κορίτσι 4 χρόνων και το αγόρι ενάμιση. Έγνοια του Οδυσσέα η οικογένειά του, χωρίς να έχει οποιαδήποτε ανάμειξη στην ανωμαλία που υποδαύλιζε και χρηματοδοτούσε η χούντα και τα ανδρείκελά της στην Κύπρο ενάντια στην εκλεγμένη Κυβέρνηση. Όμως, η συνωμοσία από εκτός Κύπρου προέβλεπε να εφαρμοστεί το πακέτο «πραξικόπημα-εισβολή», για το οποίο χρειάστηκαν πολλοί εγχώριοι, από προδότες και

πληρωμένοι πράκτορες, μέχρι τυχοδιώκτες και άλλοι τυφλωμένοι με ασίγαστο μίσος και αρκετά πιόνια της Ιστορίας, οι «χρήσιμοι ηλίθιοι». Τα σχεδίασαν οι ξένοι και έτσι συνέδραμαν οι εγχώριοι.

Μετά το Δημοτικό σχολείο στο χωριό Πλατανιστάσα, στα βουνά της Πιτσιλιάς, ο Οδυσσέας κατέβηκε στη χώρα και εργαζόταν ως ξυλουργός. Ήταν καλός μάστορας.

Με μεράκι δούλευε και φρόντιζε με αγάπη τη γυναίκα και τα δύο τους παιδιά.

Στις 20 Ιουλίου του 1974, στο άκουσμα της έναρξης της τουρκικής εισβολής, ο Οδυσσέας ήταν στο χωριό με την οικογένειά του και προσέτρεξε στην πρώτη γραμμή του πολέμου. Κυριολεκτικά προσέτρεξε. Ούτε οι εκκλήσεις των συγγενών ούτε η ασθένεια που τον ταλαιπωρούσε, τον απέτρεψαν. Το λεωφορείο για την επιστράτευση είχε πάρει την κατηφόρα με τους συγχωριανούς χωρίς τον Οδυσσέα. Εκείνος έτρεξε μέσα από ένα μονοπάτι και πρόλαβε το λεωφορείο πριν την έξοδο από το χωριό. Από τα βουνά της Πιτσιλιάς στους πρόποδες του Πενταδακτύλου, στα χαρακώματα χωρίς αντιαρματικά, με τα τουρκικά άρματα απέναντι.

Κάποιος ξαναδοκίμασε την υστάτη να πείσει τον Οδυσσέα να απομακρυνθεί, υποδεικνύοντας πως τον χρειάζονταν τα παιδιά του. Εκείνος με αποπλιστικό τρόπο αντέταξε κάτι που μόνο άνθρωπος με ιστορική αυτογνωσία και παιδεία θα έλεγε:

- «Μα θα αφήσουμε τους Τούρκους να τουρκέψουν τα παιδιά μας;».

Δεκαετίες μετά το 1974, ταυτοποιήθηκαν τα οστά του Οδυσσέα με τη μέθοδο DNA. Η Αθηνά, η γυναίκα της ζωής του όπως επέλεξε να μείνει, τον αναγνώρισε από ένα σταυρουδάκι που ήταν δεμένο στον λαιμό του. Μερικά χρόνια μετά το 1974 γράφτηκαν κάποιοι στίχοι για το πόσο σημαντικό είναι να γλιτώσουν τα παιδιά, όπως ήταν η αγωνία του Οδυσσέα του ξυλουργού:

«Έχε το νου σου στο παιδί
κλείσε την πόρτα με κλειδί,
θα σε πουλήσουν

Και όταν θα `ρθουν οι καιροί
που θα `χει σβήσει το κερί
στην καταιγίδα

Υπερασπίσου το παιδί

γιατί αν γλιτώσει το παιδί
υπάρχει ελπίδα».

Γλίτωσαν όντως τα παιδιά του Οδυσσέα και υπάρχει ελπίδα. Όταν μάλιστα το ένα, 13 χρονών πήρε το καλοκαίρι τον πρώτο του μισθό, έτρεξε κυριολεκτικά – όπως τον πατέρα του– να τα παραδώσει στην μητέρα που πεισματικά αρνήθηκε. Όμως, το παιδί περίμενε αργά το βράδυ και έβαλε κρυφά τα χρήματα στο συρτάρι της. Εκείνη το κατάλαβε και δεν είπε τίποτε. Τις επόμενες μέρες έβαζε λίγα-λίγα στο πορτοφολάκι του για να μην το καταλάβει.

Στις 26 Ιουλίου του 1974, ο Οδυσσέας χάθηκε Μαζί με τα παιδιά, γλίτωσαν και πολλοί άλλοι.

Κώστας Μαυρίδης- Ευρωβουλευτής ΔΗΚΟ (S&D) –
costas.mavrides@europarl.europa.eu

Πηγή: sigmalive.com